

Sygn. akt III Cz 1233/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Marcin Rak

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa Gminy R. przeciwko (...) (...) (...) w S.

na niewłaściwość miejscową

na skutek zażalenia pozwanego (...) w S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 12 stycznia 2016 r., sygn. akt I C 1666/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Cz 1233/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 12 01 2016r. stwierdził, że jest niewłaściwy miejscowo i rzeczowo i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w (...) –Wydziałowi Gospodarczemu, uznając, że rozpoznawana sprawa jest sprawą gospodarczą, z obszaru miasta R. co uzasadniało jej przekazanie.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana** (...), która wносиła o dalsze rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w (...) oraz zasądzenie na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania wywołanego niniejszym zażaleniem.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia naruszono regulacje art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych, poprzez uznanie sprawy stanowiącej przedmiot niniejszego postępowania za sprawę gospodarczą mimo, że postawą prawną dochodzonego roszczenia nie jest stosunek cywilny istniejący między stronami jako przedsiębiorcami, a stan faktyczny polegający na korzystaniu bez tytułu prawnego z gruntu powoda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Regulacja art. 2 ust. 1 ustawy z 24 maja 1989 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (tj. Dz. U. z 2015 roku, poz. 127 ze zm.) przewiduje, że sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

W definicji sprawy gospodarczej występują trzy elementy: podmiotowy (obie strony są przedsiębiorcami), przedmiotowy (sprawa wynika ze stosunku cywilnego) i funkcjonalny (sprawa mieści się w zakresie prowadzonej przez strony, ściślej przez powoda, działalności gospodarczej). Rozbieżność orzecznictwa dotyczącego kwalifikowania sprawy jako gospodarczej wynikała z występujących w orzecznictwie dwóch kierunków wykładni: wąskiego i szerokiego elementu funkcjonalnego. Jednak analiza orzecznictwa Sądu Najwyższego obecnie, za dominujący uznaje nurt wykładni, który opowiada się za szeroką interpretacją elementu funkcjonalnego, przyjmującą jego występowanie nie tylko wtedy, gdy stosunek cywilnoprawny, z którego spór wynika, mieści się w obrębie określonej działalności, ale także wtedy, gdy sprawa będąca przedmiotem rozpoznawania przez sąd wynika z prowadzenia tej działalności, ocenianego w konkretnym stanie faktycznym, przy uwzględnieniu zindywidualizowanych okoliczności. Funkcjonalne kryterium kwalifikacji sprawy jako gospodarczej należy ujmować elastycznie (por. postanowieniu Sądu Najwyższego z postanowieniu z dnia 16 11 2012r., sygn. akt III CZP 69/12 oraz z dnia 22 04 2015r., sygn. akt III CZP 12/15, LEX 1711614)

W świetle tego poglądu – Sąd odwoławczy go podziela - niniejsza sprawa jest sprawą gospodarczą.

Wbrew twierdzeniom skarżącego w niniejszej sprawie występują wszystkie trzy elementy sprawy gospodarczej, także kwestionowany element przedmiotowy.

Sprawa toczy się bowiem pomiędzy dwoma przedsiębiorcami, pozostaje

w związku z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą i wynika ze stosunku cywilnoprawnego zawartej przez strony w dniu 1 06 2011r. umowy a konkretnie ma ona umocowanie w postanowieniach jej § 3 statuujących po stronie powódki uprawnienie

do żądania pozwanej zapłaty „należnej opłaty z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości” „za okres od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia umowy do dnia protokolarnego odbioru ternu lub zawarcia nowej umowy najemca”.

Dlatego też właściwym do jej rozpoznania – jest Sąd Rejonowy w(...), Wydział Gospodarczy, co stosownie do regulacji art. 200 § 1 k.p.c. obligowało Sąd Rejonowy do jej przekazania.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym rozstrzygnięciu i zażalenie jest bezzasadne.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe i dlatego zażalenie pozwanej jako bezzasadne oddalono w na mocy art. 385 k.p.c. związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak